

Poemul alb

Nicu Hăloiu

Poemul alb

...

Eu scriu poeme, cu litere de ger,
din versul meu, ies străluciri de gheață,
clipele-mi curg, că totu-i efemer
și iarna vine, ca să mă prindă-n viață!

...

Îi dau tributul, că scriu cu fulgi de nea,
tâmpla-mi zvâcnește și iarna o îndură,
din versul meu, ies străluciri de stea,
dar dintre slove, ies râuri de căldură!

...

Inima îmi bate parcă tot mai slab
și iarna vieții, apasă tot mai tare,
din versul meu, ies străluciri de alb,
iar dintre slove, ies razele de soare!

...

Pe-o coală albă, scriu rânduri cu zăpadă,
nu pot citi, dar știu ce-mi este scris,
din versul meu, ies străluciri de vis
și-aștept lumina, peste poem să-mi cadă!